

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

308

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bp 918 XI 2H

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

"1918"

Személy

Helyszám

Közp.

Póthősök A NAP és átkatonák

Tessék levetni a tiszti uniformist!

Va'ljuk be uram, tévedtünk, elszámítottuk magunkat, rosszul álltunk meg a helyzetet, vagy ahogy mondják. Tévedtünk, szegény, együgyű narkok, akik azt hittük, hogy a béke bűvös szavára, mint varázsigére, egyszerre elrajtöznek, elbujnak a szekrények mélyébe és a paatlások poros ládáiba a katonaruhák: eltűnnek az utcákról, kávéházakból a tiszti uniformisok. Azt hittük, hogy tiszt urak boldog ujjongással dobják a legsötétebb sarokba ezeket a hősi jelmezeket s öltöznek jó, kényelmes zakkóba, hiszen tartalékos urak ötödfél esztendő óta sóhajtoznak ezért a kis fregoliádaért.

Hát nem. Nem így történt. A pesti kávéházakban, a korszón, a zserbóban, színházban és kabaróban, moziban és oricumban több az uniformis, mint valaha. Mindenki uniformisban jár: az aszfaltból nőnek ki a katonák, szegény Linder miniszter biztosan nem mer kimenni az utcára. El kell neki utazni a nyugati frontra, hg nem akar nem-katonát látni.

Uraim, rémes, egyszerre mennyi tiszt van Pesten! Az igazi katonák, az igazi tisztek, akik piszkos, lerongyolt, véres, foszladozó uniformisban jöttek haza a frontról, ha csak egy szál, ötödfélesztendő nafilintól átírtott zakkójuk volt odahaza, siettek civilbe öltözködni. Ezzel szemben előkerültek a felmentett igazgató urak, gyáros urak, lógósok és más kávéházi hősök kackiás uniformisai. Most egyszerre mindenki katonára akar lenni! Most, amikor már semmi rizikóval nem jár, élvezni akarják a katonaszenvedéseinek kijáró tiszteletet, olyan emberek feszítenek csillogó uniformisban, akikről, eddig, bár mindennap láttuk őket, egy pillanatra sem gondoltuk, hogy közülük van a hadsereghez, ha csak nem kellemes gazdasági viszonylatban. A gyáros ur, a segédtitkár ur s mind, mind a többi ur, most, mikor már protekcióval sem lehet egy darabka fronthoz jutni, egyszerre militarista lett, — az istennek sem nyulva civilgarderobjához, melyet a háboru alatt szorgalmasan gyarapított.

Véget kell vetni ennek a komolytalan katonásdinak mely az operett veszedelmébe dönti a hadsereget, mely most kez komoly és felkünkhez nőtt intézménvvé lenni. Ezek az alkalmi ka-

tonák vessék le a háboru szenvedéseitől megszentelt uniformist, melynek kifogástalan eleganciájára négy és fél esztendeig oly jól tudtak vigyázni. Ha jószántukból nem veszik le, lehurcoljuk a hadügyminiszter, aki szigoru rendelettel tiltja el az átkatonák és póthősök kisdud játékait, amelvek nagy és komoly dolgokat profanizálnak.

mda 1918